

Από τη δράση του Σωματείου μας

Μνημόσυνο θυμάτων Τούρκικης εισβολής περιοχής Κυθρέας

Τελέσθηκε την Κυριακή 29.9.1985 από το Σωματείο «Ελεύθερη Κυθρέα» το ετήσιο μνημόσυνο των θυμάτων του πραξικοπήματος και της τούρκικης εισβολής της περιοχής Κυθρέας στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Αγλαντζιάς.

Του μνημοσύνου προέστη ο π. Αρχιμανδρίτης της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου κ. Φώτιος Κωνσταντινίδης.

Κατάλληλο επιμνημόσυνο λόγο είπε ο υπουργός Δικαιοσύνης κ. Δημήτριος Λιβέρας στον οποίο εξήρε τη θυσία και τον ηρωισμό των αξέχαστων νεκρών μας και τόνισε ιδιαίτερα την υπομονή και αντοχή του προσφυγικού κόσμου να συνεχίσει ανένδοτα το τίμιο αγώνα μας μέχρι την επιστροφή και τη δικαίωση.

Αναφέρθηκε ακόμη στο δράμα της τύχης των αγνοουμένων μας στην αγωνία και στο άγχος στους εγκλωβισμένους Καρπασίτες και εξήρε και την αταλάντευτη επιμονή τους να μη εγκαταλείψουν τα πατρογονικά τους εδάφη παρά τις αντίξοες συνθήκες και τις ποικίλες πιέσεις που υποφέρουν από τον Τούρκο Ασιάτη.

Καταδίκασε την τουρκική πλευρά για την αδιάλλακτη πολιτική που ακολουθεί στις συνομιλίες που γίνονται για την εξεύρεση δίκαιης και βιώσιμης λύσης του εθνικού μας θέματος, παρά την καλή θέληση και τις οδυνηρές παραχωρήσεις που έχει κάμει η δική μας πλευρά.

Τελικά αναφέρθηκε στη στεργρά απόφαση της Κυπριακής Κυβέρνησης να μη ενδώσει σε τελική διευθέτηση του Κυπριακού προβλήματος αν δεν εξασφαλισθούν τα δίκαια του λαού μας και επικρατήσουν τα ανθρωπίνια δικαιώματα όλων των πολιτών της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Το μνημόσυνο παρακολούθησαν εκτός από το τακτικό εκκλησίασμα της Κοινότητας Αγλαντζιάς ο Πρόεδρος και τα μέλη της Επιτροπής Σωματείου «Ελεύθερη Κυθρέα» και πολλός προσφυγικός κόσμος από τους γύρω Οικισμούς των Προσφύγων.

Ο Εντιμος Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Δημήτριος Λιβέρας είπε τον πιο κάτω επιμνημόσυνο λόγο:

Για ενδέκατη τώρα χρονιά το Σωματείο «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΘΡΑΙΑ» και οι κάτοικοι της Κυθραίας και των χωριών της περιοχής, από το Νέο Χωριό μέχρι την Αγκαστίνα και το Μαραθόβουνο, τελούν σήμερα σεμνό μνημόσυνο των πεσόντων και των σφαγιασθέντων από τον αδίστακτο Τούρκο εισβολέα.

Με πόνο ψυχής και αισθήματα πικρίας και απογοήτευσης φέρνουμε ξανά στη μνήμη μας τις μαύρες εκείνες μέρες του καλοκαιριού του 1974 όταν ο Τούρκικος Ατίλας, εκμεταλλευόμενος το άφρον πραξικόπημα εισέβαλε πάνοπλος στο μικρό και ανυπεράσπιστο νησί μας. Σκληρός και αδίστακτος σκόρπισε παντού το θάνατο, διέπραξε κάθε μορφής ωμότητες, ξερρίζωσε βίαια από τις πατρογονικές εστίες του το ένα τρίτο του πληθυσμού, και κατέστρεψε σχεδόν όλα όσα με μόχθο, ιδρώτα και στερήσεις δημιούργησαν οι πρόγονοι μας και οι νεώτεροι συμπατριώτες μας στα μέρη που πάτησε η μπότα του. Για έντεκα τώρα χρόνια οι συγγενείς των χιλιάδων αγνοουμένων μας και μαζί ολόκληρος ο λαός, ζούμε στην αγωνία για την τύχη των προσφύγων μας προσώπων για τα οποία με διάφορα προσχήματα, ο ιταμός εισβολέας αρνείται να δώσει οποιαδήποτε συγκεκριμένα στοιχεία. Το δράμα των αγνοουμένων μας αποτελεί αναμφίβολα την τραγικότερη πτυχή της Κυπριακής τραγωδίας.

Κλίνουμε ευλαβικά το γόνυ μπροστά στη θυσία των χιλιάδων νεκρών μας - από την περιοχή της Κυθραίας και από όλα τα μέρη της Κύπρου - που μπροστά στην νανοπλία του εισβολέα και με πενιχρά μέσα πρόταξαν ηρωικά τα στήθη τους για να ανακόψουν την καταχτητική πορεία του εισβολέα. Τιμούμε ταυτόχρονα τη μνήμη των αδελφών μας που σφαγιάστηκαν από τους εισβολείς υπό συνθήκες που θα πρέπει να προκαλούν φρίκη και παγκόσμιο αποτροπιασμό. Οι σφαγές εν ψυχρώ στις οποίες επιδόθηκαν οι εισβολείς στο Νέο Χωριό, στο Παλαίκυθρο και σε άλλες περιοχές, αποτελούν επονειδίστη και απάνθρωπη συμπεριφορά που προσβάλλει τον σύγχρονο πολιτισμό.

Στους συγγενείς των πεσόντων και των θυμάτων της κατακτητικής μανίας του Ατίλα εκφράζουμε την απέραντη συμπάθεια

μας. Η θυσία τους αποτελεί για όλους μας ένα κίνητρο και ένα χρέος να παραμείνουμε όρθιοι στις επάλξεις του αγώνα για την επικράτηση των δικαιών μας και για την ανάκτηση των δικαιωμάτων μας που για τόσα πολλά χρόνια καταπατούνται από τον εισβολέα.

Στις χιλιάδες των ξεριζωμένων αδελφών μας εκφράζουμε τον απέραντο θαυμασμό και την εκτίμηση μας για την καρτερία τους και για την αποφασιστικότητα με την οποία ρίχτηκαν στον αγώνα για ανασυγκρότηση και αναδημιουργία αμέσως μετά την προσφυγιά. Μέσα στο χάος που ακολούθησε την τραγωδία και παρά τις τραγικές εμπειρίες και τα δεινά που είχαν υποστεί οι ξεριζωμένοι στάθηκαν όρθιοι και συνέβαλαν αποφασιστικά στη δημιουργία του θαύματος της ανασυγκρότησης και της επιβίωσης. Ο προσφυγικός μας κόσμος αποτελεί σε τελευταία ανάλυση την εμπροσθοφυλακή του αγώνα μας. Η δικαίωση των προσφύγων μας με την επιστροφή στην πατρίδα γη, είναι ο στόχος και θα αποτελέσει το αίσιο τέρμα του αγώνα μας.

Σε τούτες τις στιγμές στρέφουμε με θαυμασμό τη μνήμη και στους ηρωικούς εγκλωβισμένους αδελφούς μας. Λίγοι έχουν απομείνει στα τουρκοπατημένα χώματα μας. Όμως, παρά τις αντίξοες συνθήκες που τους δημιουργεί ο καταχτητής και παρά τις ποικίλες πιέσεις που υφίστανται για να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, με αφάνταστο ψυχικό σθένος αποκρούουν τις πιέσεις. Και συνεχίζουν έτσι να κρατιούνται στη γη τους, στις ρίζες τους, προσμένοντας με καρτερία την ώρα που θα χτυπήσει χαρμόσυνα η καμπάνα της λεφτεριάς σημαίνοντας την ανάσταση, που θα ακολουθήσει την περίοδο των παθών.

Για ένδεκα τώρα χρόνια ο Κυπριακός Ελληνισμός αγωνίζεται μέσα σε αντίξοες συνθήκες για επιβίωση και ελευθερία. Ο αγώνας μας πέρασε μέσα από πολλές φάσεις.

Δυστυχώς όμως, κάθε φορά που δημιουργήσαν κάποιες ελπίδες, έστω αμυδρές, για πρόοδο προς την κατεύθυνση της εξεύρεσης λογικής και εθνικά αποδεχτής λύσεως του εθνικού μας θέματος, οι ελπίδες αυτές αποδεικνύονταν φρούδες.

Όλες οι μέχρι τώρα προσπάθειες του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και των διαφόρων χωρών, και παρά τη δική μας καλή θέληση και τις οδυνηρές για μας παρα-

χωρήσεις, δεν καρποφόρησαν, γιατί πάντοτε πρόσκρουαν στην Τουρκική αδιαλλαξία και στη διχοτομική πολιτική της Τουρκίας. Είναι χαρακτηριστικό των Τουρκικών προθέσεων και της ταχτικής που ακολουθεί η Τουρκία, το γεγονός ότι σε πολλές περιπτώσεις η Τουρκική πλευρά αθετούσε τα όσα είχε προηγουμένως αποδεχθεί, και συμφωνήσει, προβάλλοντας αστήριχτες προφάσεις και δικαιολογίες.

Το εθνικό μας θέμα και ο αγώνας μας για ανεξαρτησία, ελευθερία και εθνική επιβίωση στον τόπο αυτό που μας κληροδότησαν οι πατερες μας, βρίσκεται σε μια εξαιρετικά κρίσιμη φάση. Την κρισιμότητα αυτή συναρτούν από τη μια η δοσμένη Τουρκική αδιαλλαξία και η απροθυμία της Τουρκικής πλευράς να εργασθεί για μια δίκαιη και βιώσιμη λύση και από την άλλη η διάσπαση του εσωτερικού μας μετώπου με όλες τις ολέθριες επιπτώσεις πάνω στην πορεία του αγώνα μας. Η μέχρι τώρα αρνητική στάση της Τουρκικής πλευράς και ιδιαίτερα οι πιο πρόσφατες δηλώσεις και ενέργειες Τούρκων επισήμων δεν αφήνουν την παραμικρή αμφιβολία ότι η Τουρκία επιδιώκει λύση διχοτομική, λύση που να παγιώνει τα τετελεσμένα της εισβολής και της κατοχής, λύση που αν γινόταν δεχτή, θα οδηγούσε τελικά στον αφανισμό του Ελληνισμού από το Νησί μας. Είναι πράγματι λυπηρό γιατί μπροστά στους κινδύνους που τόσο άμεσα και τόσο ξεκάθαρα προβάλλουν, εξακολουθούν να υπάρχουν οι σοβαρές ρωγμές που δημιουργήθηκαν στο εσωτερικό μας μέτωπο εδώ και πολλούς μήνες.

Η εθνικά ανεπίτρεπτη κατάσταση του εσωτερικού μας μετώπου βοηθά στην σκλήρυνση των Τουρκικών θέσεων και ταυτόχρονα δυσχεραίνει το έργο του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ιδιαίτερα τη στιγμή αυτή που καταβάλλει μια ανανεωμένη προσπάθεια για την δημιουργία συνθηκών και προϋποθέσεων που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην έναρξη εποικοδομητικών συνομιλιών για εξεύρεση μιας δίκαιης και βιώσιμης λύσης.

Στο κρίσιμο αυτό σταυροδρόμι έχουμε όλοι καθήκον και εθνικό χρέος να παραμερίσουμε κάθε μικροπολιτικό ή κομματικό υπολογισμό και ιδεολογία και να συμπήξουμε ένα άρρηχτο μέτωπο κάτω από τη δοκιμασμένη ηγεσία του τόπου, έτσι που να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε αποφασιστικά και πιο αποτελεσματικά τα δίκαιά μας. Η